
Beslaglæggelse af bankindeståender tilhørende et selskab under rekonstruktion, hvori sigtede var eneanpartshaver, havde virkning som arrest, jf. retsplejelovens § 807 b, stk. 2, og bortfaldt ved indledning af rekonstruktion, jf. konkurslovens § 12 j, stk. 2, 2. pkt.

Konkurs- og anden insolvensret 1.1 og Retspleje 35.5.

S blev den 30. oktober 2019 varetægtsfængslet som sigtet for overtrædelse af skatte- og momslovgivningen af særlig grov karakter for et beløb på ca. 29 mio. kr. Henholdsvis den 30. oktober 2019, 4. november 2019 og 13. november 2019 beslaglagde politiet uden forudgående retskendelse tre bankindeståender på 3.144.242,37 kr., 197.784,38 kr. og 58.162,50 kr., i alt 3.400.189,25 kr., på en konto tilhørende selskabet A ApS. Den for S beskikkede forsvarer anmodede om ophævelse af beslaglæggelserne. Den 17. januar 2020 var A ApS taget under rekonstruktion med fristdag den 16. januar 2020. Den 11. februar 2020 anmodede anklagemyndigheden om rettens kendelse om opretholdelse af beslaglæggelserne i medfør af retsplejelovens § 807 c. Landsretten fandt, at spørgsmålet om beslaglæggelse under de foreliggende omstændigheder skulle afgøres efter reglerne i retsplejelovens § 806 og derfor burde have været indbragt for retten inden 24 timer, jf. retsplejelovens § 806, stk. 4, 2. pkt. I den foreliggende situation, hvor der ikke var oplyst omstændigheder, som gav grundlag for at anse den forsinkede indbringelse for at have haft betydning for sagen, kunne dette forhold dog ikke i sig selv føre til, at beslaglæggelserne ikke kunne godkendes. Landsretten forstod det således, at beslaglæggelserne var sket med henblik på konfiskation af et beløb svarende til udbyttet ved den strafbare handling, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, hvilket i givet fald kunne ske under iagttagelse af betingelserne i retsplejelovens § 802. Beslaglæggelserne var ikke sket hos S, men hos A ApS, som S via et holdingselskab var eneanpartshaver i, men som ikke selv er mistænkt i sagen. Da der ikke var tale om beslaglæggelse af anparter, men af indeståender på selskabets konti, kunne beslaglæggelse ikke ske efter retsplejelovens § 802, stk. 2. Landsretten tiltrådte, at betingelserne for beslaglæggelse af indeståenderne uden forudgående retskendelse var opfyldt, da beslaglæggelserne blev foretaget, jf. retsplejelovens § 803, stk. 1, 2. pkt., og § 806, stk. 4. Landsretten godkendte derfor beslaglæggelserne. Beslaglæggelserne havde virkning som arrest, jf. retsplejelovens § 807 b, stk. 2, og bortfaldt således ved indledning af rekonstruktionsbehandling, jf. konkurslovens § 12 j, stk. 2, 2. pkt. Landsretten fandt derfor, at beslaglæggelserne ikke kunne opretholdes længere end til den 16. januar 2020, hvorefter de bortfaldt.

Ø.L.K. 26. maj 2020 i kære 7. afd. S-851-20

(Tine Vuust, Finn Morten Andersen og Pernille Holde Poulsen (kst.)).

Anklagemyndigheden

mod

S (adv. Jakob Skaarup Arrevad, Kbh., besk.)

A ApS (adv. Nicolai Dyhr som rekonstruktør, Hellerup)
